

Особливості аналізу фінансової звітності суб'єктів державного сектору

Кемарська Л.Г.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри фінансів та обліку
Дніпродзержинського державного технічного університету

У статті проведено огляд наявних підходів до аналізу фінансової звітності суб'єктів державного сектору, виділено їх переваги та недоліки. Проаналізовано сучасні дослідження з оцінки фінансової стійкості та ефективності діяльності суб'єктів державного сектору. Удосконалено методичні підходи щодо проведення аналізу фінансової звітності, складеної відповідно до НП(С)БОДС 101 «Подання фінансової звітності». Запропоновано систему показників, що використовують під час аналізу фінансової звітності, оцінці фінансового стану та результативності діяльності суб'єкта державного сектору.

Ключові слова: аналіз, фінансова звітність, суб'єкт державного сектору, баланс, коефіцієнт, фінансовий стан.

Кемарская Л.Г. ОСОБЕННОСТИ АНАЛИЗА ФИНАНСОВОЙ ОТЧЕТНОСТИ СУБЪЕКТОВ ГОСУДАРСТВЕННОГО СЕКТОРА

В статье исследованы существующие подходы к анализу финансовой отчетности субъектов государственного сектора, выделены их преимущества и недостатки. Проведен анализ исследований оценки финансовой устойчивости и эффективности деятельности субъектов государственного сектора. Усовершенствованы методические подходы к проведению анализа финансовой отчетности, составленной в соответствии с НП(С) БУГС 101 «Подача финансовой отчетности». Предложена система показателей, которые используются при анализе финансовой отчетности, оценке финансового состояния и результативности деятельности субъектов государственного сектора.

Ключевые слова: анализ, финансовая отчетность, субъект государственного сектора, баланс, коэффициент, финансовое состояние.

Kemarska L.G. FEATURES OF ANALYSIS OF THE FINANCIAL STATEMENTS OF PUBLIC SECTOR ENTITIES

In the article conducted the review of the existing approaches to the analysis of financial statements of public sector entities, highlighted their advantages and disadvantages, analyzed modern researches of the estimation of financial stability and efficiency of activity of public sector entities.

Methodical approaches in analysis of the financial statements made according to National Public Sector Accounting Standard 101 "Presentation of the financial statements" are improved. The system of indexes, that is used for the analysis of the financial statements, estimation of the financial state and effectiveness of activity of public sector entities is offered.

Keywords: analysis, financial statements, public sector entities, balance, coefficient, financial state.

Постановка проблеми. Аналіз фінансової звітності та оцінка фінансового стану підприємства є найбільш поширеним напрямом проведення економічного аналізу, результати якого використовуються як внутрішніми, так і зовнішніми користувачами. Для комерційних підприємств результати аналізу є інформаційною базою для прийняття рішень інвесторами, контрагентами, банками під час розробки стратегії та тактики взаємовідносин із підприємством.

Для суб'єктів державного сектору аналіз фінансової звітності зазвичай зводиться до контролю за дотриманням бюджетного законодавства, норм прийнятої облікової політики та стандартів бухгалтерського обліку. Водно-

час найбільш актуальне питання про ефективність витрачання бюджетних коштів, виділених на фінансування діяльності суб'єкта державного сектору, часто залишається без обґрунтованої відповіді.

Актуальності дослідження цій темі також додає досі не завершений процес модернізації бухгалтерського обліку та перехід на національні положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі, в результаті якого з 2017 р. суттєво змінюється склад та зміст фінансової звітності суб'єктів державного сектору.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемам проведення аналізу в державному секторі та зокрема в бюджетних

установах України присвячено ряд праць вітчизняних науковців, серед яких М. Болюх [1], С. Левицька [2], К. Назарова [3], Т. Чередниченко [4], які присвятили свої дослідження методиці аналізу фінансово-господарської діяльності бюджетних установ. В інших дослідженнях автори більш детально вивчають особливості аналізу в установах різних галузей та за напрямками аналізу [1; 5; 12].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Але попри численні дослідження ряд питань залишається недостатньо розкритими, зокрема потребує уточнення теоретичних аспектів та методичних підходів щодо проведення аналізу фінансової звітності, оцінки результатів діяльності суб'єктів державного сектору з використанням фінансової звітності згідно з НП(С)БОДС 101 «Подання фінансової звітності».

Формулювання цілей статті. Головною метою цієї роботи є вдосконалення теоретичних положень та методичних підходів щодо проведення аналізу фінансової звітності суб'єктів державного сектору.

Виклад основного матеріалу дослідження. Фінансова звітність суб'єкту державного сектору може слугувати інформаційною базою для оцінки фінансового стану такого суб'єкту. Також важливим джерелом інформації є кошториси та звіти про їх виконання за звітний період.

Під час аналізу фінансової звітності суб'єктів державного сектору застосовують різні підходи:

1) порівняння абсолютних вартісних показників доходів та видатків, затверджених кошторисами установи та фактично понесених;

2) розрахунок наявних показників та коефіцієнтів для оцінки фінансового стану бюджетної установи;

3) адаптація наявних показників та коефіцієнтів для їх використання під час аналізу фінансової звітності та фінансового стану суб'єкта державного сектору;

4) розробка специфічних показників та коефіцієнтів для аналізу й оцінки фінансового стану суб'єкта державного сектору;

5) розробка показників і коефіцієнтів для аналізу ефективності діяльності бюджетних установ у сфері медицини, спорту, культури тощо.

Кожному з наведених підходів властиві свої переваги та недоліки.

Під час порівняння вартісних показників звітності за різні періоди важливим є враху-

вання впливу інфляції та цінового фактору на показники, які аналізують.

Важливим аспектом під час розрахунку коефіцієнтів для аналізу фінансової звітності й оцінки фінансового стану установи є визначення й обґрунтування їх нормативних значень. Очевидно, що прийняті нормативи для комерційних підприємств не можуть однозначно застосовувати для бюджетних установ. Тоді під час оцінки результатів аналізу особливо важливим є порівняння показників установи в динаміці та порівняння з показниками інших установ.

До переваг аналізу фінансової звітності за допомогою коефіцієнтів можна віднести:

1) зростання оперативності аналізу;

2) зниження витратності прийняття управлінських рішень суб'єктами державного сектору;

3) розширення можливості порівняння показників діяльності різних суб'єктів державного сектору, зокрема тих, що функціонують у різних сферах (медицина, освіта, спорт тощо).

Загалом під час проведення аналізу та оцінки фінансового стану розраховуються показники ліквідності, платоспроможності, фінансової стійкості, аналізується дебіторська та кредиторська заборгованість, а також оцінюються результати діяльності суб'єкта господарювання.

Оцінка фінансової стійкості бюджетних установ – це той напрям економічного аналізу, який особливо потребує подальших досліджень та розробки відповідних механізмів. На сьогодні в ряді досліджень пропонують в основу оцінки фінансової стійкості бюджетних установ покласти розроблені Г. Поляком показники щодо оцінки фінансової стійкості бюджету [13]. На нашу думку, використання таких показників можливе після їх адаптації до особливостей діяльності установ.

Деякі автори під час оцінки фінансового стану найбільш важливим вважають питання оцінки можливості функціонування суб'єкту державного сектору в умовах фінансової самостійності [14, с. 184].

Одним із найбільш проблемних і важливих напрямів досліджень особливостей аналізу суб'єктів державного сектору залишається оцінка результату та визначення ефективності їх діяльності. На відміну від комерційного підприємства, де величина прибутку та рентабельності можуть бути мірилом результату діяльності, в бюджетних установах ці показники не можуть використовувати, оскільки такі установи є неприбутковими організаціями.

Враховуючи особливості функціонування таких суб'єктів, основну мету їх створення і діяльності, приналежність до неприбуткових установ, а значить відсутність мети отримання максимального прибутку від діяльності, важливим аспектом аналізу діяльності установ є визначення критеріїв, за якими здійснюється оцінка їх ефективності. Серед можливих критеріїв розглядають [15, с. 4]:

- 1) правові критерії;
- 2) соціальні критерії;
- 3) експертні критерії;
- 4) прагматичні критерії.

Для кожного критерію автором виділено основні ознаки формування оцінки ефективності, що базуються на даних фінансової та бюджетної звітності, результатах перевірки контролюючих органів, публічних відгуках про роботу установи тощо.

В іншому дослідженні [16, с. 24] на основі даних звітності запропоновано напрями оцінки результативності бюджетних установ, серед яких виділено аналіз використання ресурсів, аналіз виробничих показників, фінансовий аналіз ефективності використання бюджетних коштів та оцінка соціальної ефективності.

Для оцінки ефективності функціонування суб'єктів державного сектору науковці пропонують різні варіанти, серед яких:

1. Застосування факторної схеми Ніко Моля [17], що містить оцінку економії бюджетних коштів, економічної ефективності бюджетних установ та соціальної ефективності витрачання бюджетних коштів. Застосування факторної схеми Ніко Моля ускладнюється браком методичних розробок щодо оцінки соціальної ефективності витрачання бюджетних коштів в Україні.

2. Використання інтегрального показника фінансової ефективності суб'єктів державного сектора економіки [18, с. 271], який базується на аналізі показників рентабельності діяльності, ефективності використання оборотних активів та рентабельності основних засобів.

Для оцінки обсягів та результатів діяльності суб'єкта державного сектору можуть застосовувати такі показники.

Коефіцієнт фактичних видатків загального фонду на одиницю бази. Як базу для розрахунку можуть використовувати показники кількості ліжок-днів (лікарні), відвідувань пацієнтів (поліклініки), чисельності закріпленого населення (поліклініки сімейної медицини, органи соціального захисту), кількості студентів (вищі навчальні заклади), учнів (школи),

груп (дошкільні заклади), відвідувачів (музеї), читачів або книговидач (бібліотеки).

Коефіцієнт співвідношення планових і фактичних надходжень у розрізі джерел фінансування ($K_{пф}^з$, $K_{пф}^с$):

$$K_{пф}^з = \frac{Пз}{Фз},$$

$$K_{пф}^с = \frac{Пс}{Фс},$$

де $Пз$, $Пс$ – планові надходження відповідно за загальним та спеціальним фондами;

$Фз$, $Фс$ – фактичні надходження відповідно за загальним та спеціальним фондами.

Коефіцієнт співвідношення видатків і доходів у розрізі джерел фінансування ($K_{вд}^з$, $K_{вд}^с$):

$$K_{вд}^з = \frac{Вз}{Дз},$$

$$K_{вд}^с = \frac{Вс}{Дс},$$

де $Вз$, $Вс$ – видатки відповідно до загального та спеціального фондів;

$Дз$, $Дс$ – доходи відповідно до загального та спеціального фондів.

Важливим показником для оцінки фінансової стійкості бюджетних установ, що отримують доходи спецфонду, є коефіцієнт власних доходів у видатках установи. Зокрема, цей показник доцільно використовувати під час аналізу фінансової звітності в освітніх, медичних, спортивних закладах. Можливе застосування також коефіцієнта доходів від реалізації продукції (робіт, послуг) у видатках установи.

Коефіцієнт власних доходів у видатках ($K_{вдв}$):

$$K_{вдв} = \frac{Дс}{В},$$

де $В$ – загальна сума видатків за загальним та спеціальним фондами.

Такий показник відображає, яка частка всіх видатків установи формується за рахунок доходів спеціального фонду та характеризує ступінь незалежності установи від фінансування за загальним фондом.

Коефіцієнт доходів від реалізації у видатках ($K_{др}$):

$$K_{др} = \frac{Др}{В},$$

де $Др$ – доходи від реалізації робіт, послуг, готової продукції суб'єкта державного сектору.

Цей показник відображає, яка частка всіх видатків установи формується за рахунок власних надходжень від надання платних послуг, виконання робіт або виробництва продукції та характеризує ступінь незалежності установи від інших джерел фінансування.

Під час аналізу фінансової звітності та оцінці фінансового стану важливе місце посідає аналіз дебіторської та кредиторської заборгованостей. Під час проведення аналізу в цьому напрямі розраховують та оцінюють такі показники:

- частку кредиторської заборгованості у видатках установи;
- частку дебіторської заборгованості в доходах установи;
- частку дебіторської заборгованості у власних доходах установи;
- співвідношення дебіторської та кредиторської заборгованостей бюджетної установи;
- порівняльний аналіз дебіторської та кредиторської заборгованостей;
- частку простроченої дебіторської заборгованості в її загальній сумі;

- частку простроченої кредиторської заборгованості в її загальній сумі;
- частку простроченої кредиторської заборгованості у видатках установи;
- частку простроченої дебіторської заборгованості в доходах установи;
- темп зміни простроченої дебіторської заборгованості;
- темп зміни простроченої кредиторської заборгованості.

Важливим показником під час аналізу дебіторської заборгованості є показник оборотності дебіторської заборгованості, який показує кількість оборотів, що здійснили за рік засоби, вкладені в розрахунки. Для суб'єктів державного сектору специфіка розрахунку такого показника обумовлена відсутністю виробничої діяльності та

Таблиця 1

Методика розрахунку показників згідно з балансом за ф. 1-дс

Показник	Методика розрахунку	Методика розрахунку за даними балансу ф. 1-дс
Коефіцієнт загальної ліквідності	$\frac{\text{Оборотні активи}}{\text{Поточні зобов'язання}}$	$\frac{\Sigma(\text{р. 040: р. 070}) + \Sigma(\text{р. 130: р. 250})}{\Sigma(\text{р. 450: р. 530})}$
Коефіцієнт поточної ліквідності	$\frac{\text{Поточна дебіторська заборгованість та грошові кошти}}{\text{Поточні зобов'язання}}$	$\frac{\Sigma(\text{р. 130: р. 250})}{\Sigma(\text{р. 450: р. 530})}$
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	$\frac{\text{Грошові кошти}}{\text{Поточні зобов'язання}}$	$\frac{\Sigma(\text{р. 210: р. 242})}{\Sigma(\text{р. 450: р. 530})}$
Коефіцієнт фінансової стабільності (Кфс)	$\frac{\text{Власний капітал}}{\text{Зобов'язання}}$	$\frac{\text{р. 410}}{\text{р. 570}}$
Коефіцієнт фінансування (К _{фін})	$\frac{\text{Зобов'язання}}{\text{Власний капітал}}$	$\frac{\text{р. 570}}{\text{р. 410}}$
Коефіцієнт фінансової незалежності (автономії) (Кавт)	$\frac{\text{Власний капітал}}{\text{Валюта балансу}}$	$\frac{\text{р. 410}}{\text{р. 600}}$
Коефіцієнт залежності установи від довгострокових зобов'язань (К _{дов})	$\frac{\text{Довгострокові зобов'язання}}{\text{Власний капітал}}$	$\frac{\text{р. 420} + \text{р. 430} + \text{р. 440}}{\text{р. 410}}$
Коефіцієнт маневреності власного капіталу (К _{ман})	$\frac{\text{Власні оборотні кошти}}{\text{Власний капітал}}$	$\frac{\text{Вок}}{\text{р. 410}}$
Коефіцієнт обороту власного капіталу (К _{обвк})	$\frac{\text{Доходи установи}}{\text{Середній власний капітал}}$	$\frac{2 * \text{Доходи установи}}{\text{р. 410п} + \text{р. 410к}}$
Коефіцієнт зростання валюти балансу (К _{вал})	$\frac{\text{Валюта балансу на кін. року}}{\text{Валюта балансу на поч. року}}$	$\frac{\text{р. 600к.}}{\text{р. 600п.}}$
Коефіцієнт поточної заборгованості (К _{пз})	$\frac{\text{Залучений короткостроковий капітал}}{\text{Валюта балансу}}$	$\frac{\Sigma(\text{р. 460: р. 530})}{\text{р. 600}}$
Коефіцієнт довготермінової фінансової незалежності (К _{дфн})	$\frac{\text{Власний капітал} + \text{запозичений довгостроковий капітал}}{\text{Валюта балансу}}$	$\frac{\text{р. 410} + \text{р. 420} + \text{р. 430} + \text{р. 440}}{\text{р. 600}}$

• запис $\Sigma(\text{р. 040: р. 070})$ означає суму значень по рядках балансу з рядка 040 по рядок 070.

бюджетним фінансуванням і розраховується [5, с. 54]:

$$K_{\phi}^{ДЗ} = \frac{\Phi_{\text{ін}}}{ДЗ_{\text{сер}}}$$

де $\Phi_{\text{ін}}$ – сума фінансування, яке спрямовується для виконання суб'єктом державного сектору своїх функцій та досягнення цілей, визначених на рік відповідно до бюджетних призначень;

$ДЗ_{\text{сер}}$ – середній розмір дебіторської заборгованості.

Для традиційного розрахунку показників оборненості (оборотності) використовуються показники обсягу реалізації (виручки). У бюджетних установах застосування традиційних показників оборотності можливе лише в частині діяльності з виготовлення і реалізації готової продукції, робіт, послуг. Під час розрахунку показників оборненості в інших випадках можливе застосування інших базових величин: контингенту учнів, кількість ліжко-днів, кількість хворих на прийомі тощо.

Для оцінки ліквідності, платоспроможності і фінансової стійкості пропонується визначати показники, адаптовані для застосування суб'єктами державного сектору та розрахунок яких ґрунтується на використанні даних балансу за формою 1-дс (таблиця 1).

Під час оцінки платоспроможності комерційних підприємств до групи найменш ліквідних активів належать основні засоби, зокрема будівлі і споруди. Для бюджетних установ під час оцінки платоспроможності долучення будівель і споруд до найменш ліквідних активів є

необґрунтованим. З одного боку, будівлі і споруди є активами бюджетної установи, перебувають на балансі. З іншого боку, у випадку їх реалізації кошти зараховуються до бюджету. За будь-яких умов будівлі і споруди не можуть перетворитися на кошти бюджетної установи, а значить під час оцінки платоспроможності їх вартість не доцільно враховувати.

За даними фінансової звітності суб'єкта державного сектору здійснюється аналіз джерел формування запасів. Спираючись на запропоновані показники в [1] та враховуючи нову форму балансу 1-дс, запропоновано такі показники та методику їх розрахунку (таблиця 1).

Під час аналізу запасів зазвичай застосовують коефіцієнт співвідношення оборотних і необоротних активів. Враховуючи новий підхід до класифікації активів суб'єктів державного сектору та їх групування в балансі за розділами, пропонуємо визначати показники співвідношення нефінансових та фінансових активів ($K_{\text{нф}}$) та частку запасів у нефінансових активах ($K_{\text{зап}}$):

$$K_{\text{нф}} = \frac{НфА}{ФА} = \frac{p.100}{p.280}$$

де $НфА$ – сума нефінансових активів;

$ФА$ – сума фінансових активів;

$p.100$, $p.280$ – суми відповідних рядків балансу ф. 1-дс.

$$K_{\text{зап}} = \frac{З}{НфА} = \frac{p.040 + p.050 + p.060 + p.070}{p.100}$$

Розрахунок мінімально необхідної суми грошових коштів (МінГК) для суб'єктів державного сектору здійснюють за такими формулами:

Таблиця 1

Показники аналізу джерел формування запасів

Показник	Методика розрахунку	Методика розрахунку за даними балансу ф. 1-дс
1. Наявність власних оборотних коштів (Вок)	Власний капітал – необоротні активи	$p.410 - (p.010 + p.020 + p.030 + p.110 + p.120)$
2. Наявність довготермінових джерел формування запасів (Ддф)	Власні оборотні кошти + довгострокові зобов'язання та кредити	$Вок + p.420 + p.430 + p.440$
3. Загальна величина основних джерел формування запасів (Дфз)	Довготермінові джерела + поточні зобов'язання	$Ддф + \sum (p.450: p.530)$ або $Вок + p.570$
4. Надлишок (+) або нестача (-) власних оборотних коштів (НВок)	Власні оборотні кошти – запаси	$Вок - \sum (p.040: p.070)$
5. Надлишок (+) або нестача (-) довготермінових джерел формування запасів (НДдф)	Довготермінові джерела формування запасів – запаси	$Ддф - \sum (p.040: p.070)$
6. Надлишок (+) або нестача (-) загальної величини основних джерел формування запасів (НДфз)	Загальна величина основних джерел формування запасів – запаси	$НДфз - \sum (p.040: p.070)$

$$\text{МінГК} = \frac{\text{КВ}}{\text{Огк}'}$$

$$\text{Огк} = \frac{\text{Фін}}{\text{ЗСгк}}$$

де КВ – сума касових видатків установи;

Огк – обертання грошових коштів, разів;

ЗСгк – середні залишки грошових коштів та дебіторської заборгованості.

Вихідні дані для розрахунку показника є баланс установи, кошторис та звіт про його виконання. Під час визначення середніх залишків грошових коштів та дебіторської заборгованості не доречно брати дані балансу виключно на початок та кінець року, оскільки на кінець року рахунки в органах ДКСУ по загальному фонду закриваються, а залишки коштів будуть нульовими. Таким чином, під час визначення середніх залишків необхідно враховувати середньозважені залишки протягом усього періоду аналізу або виконувати розрахунки на підставі даних кварталних балансів.

Під час аналізу основних засобів суб'єктів державного сектору розраховують показники фондоддачі, фондомісткості, фондоозброєності, коефіцієнти зносу та придатності основних засобів. У загальному вигляді показник фондоддачі характеризує вартість виготовленої продукції, що припадає на 1 грн вартості основних засобів. Відповідно до цього показник фондомісткості відображає вартість основних засобів, що припадає на 1 грн випущеної продукції.

Для суб'єктів державного сектору розрахунок показників фондоддачі та фондомісткості мають особливості, пов'язані з характером діяльності таких суб'єктів. Показник обсягу продукції визначають залежно від сфери діяльності установи та виражає надані послуги установами в кількісних одиницях (зокрема, на цьому наголошено в [1; 6]). Таким чином, показники аналізу основних засобів мають такий вигляд:

Фондовіддача основних засобів (Фв):

$$\text{Фв} = \frac{\text{ОП}}{\text{ОЗ}'}$$

де ОП – обсяг послуг суб'єкта державного сектору;

ОЗ – вартість основних засобів.

Обсяг послуг суб'єкта державного сектору може виражатись у кількості ліжко-днів (лікарні), відвідувань пацієнтів (поліклініки), чисельності закріпленого населення (поліклініки сімейної медицини, органи соціального захисту), кількості студентів (вищі навчальні заклади), учнів (школи), груп (дошкільні заклади), відвідувачів (музеї), читачів або книговидач (бібліотеки).

Фондомісткість (Фм):

$$\text{Фм} = \frac{\text{ОЗ}}{\text{ОП}}$$

Наприклад, у бібліотеці показник фондоддачі буде відображати кількість книговидач, що припадає на кожну гривню вартості основних засобів, а показник фондомісткості покаже вартість основних засобів, що припадає на 1 книговидачу.

Коефіцієнти зносу (Кз) та придатності (Кпр) основних засобів визначають:

$$\text{Кз} = \frac{\text{р.011}}{\text{р.012}'}$$

$$\text{Кпр} = 1 - \text{Кз}$$

Показник фондоозброєності (Фоз):

$$\text{Фоз} = \frac{\text{ОЗ}}{\text{Кпр}}$$

де Кпр – середньоспискова чисельність працівників установи.

Висновки. Отже, на основі проведеного дослідження наявних підходів до аналізу фінансової звітності, оцінки фінансової стійкості та ефективності діяльності суб'єктів державного сектору вдосконалено методичні підходи щодо проведення аналізу фінансової звітності суб'єктів державного сектору, складеної відповідно до НП(С)БОДС 101 «Подання фінансової звітності». Удосконалено методику розрахунку показників аналізу фінансової звітності, оцінки фінансового стану та результативності діяльності згідно балансу за ф. 1-дс.

Важливим напрямом подальших досліджень вбачаємо визначення критеріїв та розробку показників для розрахунку й оцінки ефективності суб'єктів державного сектору залежно від їх галузевої приналежності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Болюх М. Аналіз фінансово-господарської діяльності бюджетних установ: навчальний посібник / М. Болюх, А. Заросило. – К.: КНЕУ, 2008. – 344 с.
2. Левицька С. Облік та аналіз діяльності бюджетних установ: монографія / С. Левицька; Укр. держ. ун-т водн. гос-ва та природокористування. – Рівне: 2004. – 233 с.

3. Назарова К. Аналіз діяльності бюджетних установ: навч. посіб. / К. Назарова, Т. Кумченко; За заг. ред. Г. Кравченко; Київ. нац. торг.-екон. ун-т. – К.: КНТЕУ, 2006. – 208 с.
4. Чередниченко Т. Аналіз фінансово-господарської діяльності бюджетних установ (на прикладі державних медичних установ м. Києва): Автореф. дис. канд. екон. наук: 08.06.04 / Т. Чередніченко; Київ. нац. екон. ун-т. – К., 2003. – 18 с.
5. Бенько І. Методика аналізу розрахунків у медичних установах / І. Бенько, В. Бенько // Економічний аналіз. – 2010. – № 5. – С. 53–55.
6. Бенько І. Аналіз ефективності використання основних засобів у медичних установах / І. Бенько, С. Сисюк // Економічний аналіз. – 2011. – № 8, частина 1. – С. 254–257.
7. Кондратюк І. Аналіз запасів бюджетної установи за даними форм фінансової звітності / І. Кондратюк // Економічний аналіз. – 2013. – № 12, частина 2. – С. 242–245.
8. Яришко О. Фінансовий аналіз діяльності бюджетної організації / О. Яришко, Є. Ткаченко // Вісник Запорізького національного університету: Економічні науки. – Запоріжжя: ЗНУ, 2008. – № 1. – С. 174–180.
9. Лелявська Л. Розробка організаційно-методичних положень економічного аналізу витрат на утримання та поліпшення водогосподарських об'єктів / Л. Лелявська // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. – 2015. – № 1. – С. 212–233.
10. Семеренська А. Особливості аналізу фінансово-господарської діяльності бюджетної організації / А. Семеренська // Управління розвитком. – 2013. – № 11. – С. 19–21.
11. Штимер Л. До питання фінансового аналізу діяльності установ державного сектору економіки / Л. Штимер // Економічний форум. – 2016. – № 2. – С. 329–338.
12. Зуб М. Особливості аналізу фінансової стійкості та ліквідності бюджетних установ / М. Зуб // Управління розвитком. – 2014. – № 4. – С. 64–67.
13. Поляк Г. Бюджетная система России: учебник, 2-ое изд. / Под ред. Г. Поляка. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2008. – 703 с.
14. Арлашкин И. Коэффициентный анализ финансового состояния бюджетных и автономных учреждений // И. Арлашкин / Государственное управление. Электронный вестник. – 2014. – № 47. – С. 183–198 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://e-journal.spa.msu.ru/>.
15. Заббарова О. Экономическое содержание критерия эффективности деятельности бюджетных организаций // О. Заббарова / Аудит и финансовый анализ. – 2007. – № 5 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.auditfin.com/fin/2007/5/Zabbarova/Zabbarova%20.pdf>.
16. Файберг Т. Оценка результативности деятельности бюджетных учреждений / Т. Файберг // Известия ИГЭА. – 2006. – № 2 (47). – С. 23–25.
17. Длугопольський О. Теорія економіки державного сектора: навч. посіб. / О. Длугопольський. – К.: Професіонал, 2007. – 592 с.
18. Дейнека О. Система показників ефективності функціонування суб'єктів державного сектора економіки / О. Дейнека // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України: зб. наук. праць / Державний вищий навчальний заклад «Українська академія банківської справи Національного банку України». – Суми, 2009. – Вип. 25. – С. 268–274.